

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2000/13/EB — Maisto produktų ženklinimas ir pateikimas — 1 straipsnio 3 dalies b punktas — Sąvoka „fasuotas maisto produktas“ — 2 straipsnis — Vartotojų informavimas ir apsauga — 3 straipsnio 1 dalies 8 punktas — Maisto produkto kilmės arba išsiuntimo vieta — 13 straipsnio 1 dalis — Fasuotų maisto produktų ženklinimas — 13 straipsnio 4 dalis — Pakuotės arba dėžutės, kurių didžiausias plotas mažesnis kaip 10 cm² — Direktyva 2001/110/EB — 2 straipsnio 4 dalis — Nuoroda į medaus kilmės šalį arba šalis — Pavienės medaus porcijos, supakuotos maitinimo įstaigoms patiekiamoje kartoninėje dėžėje — Pavienės porcijos, kurios galutiniam vartotojui parduodamos atskirai arba kartu su už fiksuotą kainą parduodamais patiekalais — Informacija apie šio medaus kilmės šalį arba šalis“

Byloje C-113/15

dėl *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavarijos žemės vyriausiasis administracinis teismas) 2015 m. vasario 11 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. kovo 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

prieš

Landeshauptstadt München,

dalyvaujant

Landesanstalt Bayern,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (pranešėjas) ir M. Vilaras,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. sausio 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt M. Kraus*,

* Proceso kalba: vokiečių.

— *Landeshauptstadt München*, atstovaujamos S. Groth ir K. Eichhorn,
— *Landesanwaltschaft Bayern*, atstovaujamos *Oberlandesanwalt* R. Käß,
— Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid, K. Herbout-Borczak ir K. Skelly,
susipažinęs su 2016 m. balandžio 5 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 75) 1 straipsnio 3 dalies b punkto ir 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18), 2 straipsnio 2 dalies e punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG* ir *Landeshauptstadt München* (Miuncheno miestas, Vokietija) ginčą dėl pareigos ant vienos medaus porcijos pakuočių, tiekiamų kartoninėje dėžėje viešojo maitinimo įstaigoms, nurodyti medaus kilmės šalį, jeigu galutiniam vartotojui jos parduodamos atskirai arba tiekiamos kartu su patiekalu už fiksuotą kainą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2000/13

- 3 Pagal Direktyvos 2000/13 4, 5, 6, 8, 14 ir 15 konstatuojamąsias dalis:
 - „(4) Šios direktyvos tikslas – sudaryti galimybę veikti bendro pobūdžio Bendrijos taisyklėmis, horizontaliai taikytinoms visiems į rinką pateiktiems [maisto] produktams.
 - (5) Specifinio pobūdžio taisyklės, vertikalios taikomos tik tam tikriems maisto produktams, turi būti įtrauktos į šiems produktams skirtas nuostatas.
 - (6) Bet kokios [maisto produktų] ženklinimo taisyklės visų pirma turėtų būti kuriamos siekiant informuoti ir apsaugoti vartotoją.
- <...>
- (8) Detalus ženklinimas, ypač tikslaus produkto pobūdžio ir charakteristikų nurodymas, leidžiantis vartotojui pasirinkti prekę turint visą informaciją, yra pats svarbiausias dalykas, nes jis sukelia mažiausiai kliūčių laisvai prekybai.

<...>

- (14) Be to, ženklavimo taisyklės turėtų drausti nurodyti informaciją, kuri klaidintų pirkėją arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes. Kad šis draudimas būtų veiksmingas, jį reikėtų taikyti dar ir maisto produktų pateikimui bei reklamavimui.
- (15) Siekiant palengvinti prekybą tarp valstybių narių, gali būti numatyta, kad iki parduodant maisto produktą galutiniam vartotojui ant išorinės jo pakuotės būtų nurodyta tik esminė informacija, o tam tikra informacija, kurią privalu pateikti ant fasuotų maisto produktų, būtų nurodoma tik jų komerciniuose dokumentuose.“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje kalbama apie galutiniam vartotojui pateiktinų maisto produktų ženklavimą ir kai kuriuos šių produktų pateikimo bei reklamavimo klausimus.

2. Ši direktyva taip pat taikoma visiems į restoranus, ligonines, valgyklas ir panašias viešojo maitinimo įstaigas (toliau – viešojo maitinimo įstaigas) tiekiamiems maisto produktams.

3. Šioje direktyvoje:

- a) „ženklavimas“ – tai visi su maisto produktu susiję žodžiai, išsami informacija, prekių ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, paveikslėliai arba simboliai, nurodyti ant jų pakuotės, dokumente, pastaboje (įspėjime), etiketėje, žiede ar lankelyje;
- b) „fasuotas maisto produktas“ – tai galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, susidedantis iš maisto produkto ir pakuotės, į kurią jis buvo įdėtas prieš siūlant [pateikiant] parduoti ir kuri apgaubia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus.“

5 Minėtos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Ženklavimas ir ženklavimo būdai:

- a) neturi iš esmės klaidinti pirkėjo, visų pirma dėl:
 - i) maisto produkto charakteristikų, ypač jo pobūdžio, tapatybės [autentiškumo], savybių, sudėties, kiekio, tinkamumo vartoti trukmės, kilmės [ar išsiuntimo], pagaminimo būdo.“

6 Tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 ir 8 dalyse numatyta:

„Remiantis 4–17 straipsniais ir juose pateiktomis išimtimis, ženklinant maisto produktus būtina nurodyti šią pagrindinę informaciją:

<...>

- 8) išsami informacija apie kilmės [ar išsiuntimo] vietą tuo atveju, jei tokios informacijos nepateikus pirkėjas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės [ar išsiuntimo].“

7 Direktyvos 2000/13 4 straipsnio 2 dalis buvo išdėstyta taip:

„Konkrečiai nurodytiems maisto produktams, bet ne apskritai visiems maisto produktams taikytinos Bendrijos nuostatos gali numatyti, kad ženklinant, be 3 straipsnyje nurodytos informacijos, dar būtų pateikta ir kitokia informacija.

<...>“

- 8 Šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta:

„Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pat to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint bendrą pakuočių skaičių ir kiekvienos iš jų grynąjį kiekį. Tačiau kai bendras atskirų pakuočių skaičius aiškiai matomas ir lengvai iš išorės suskaičiuojamas ir kai iš išorės aiškiai matoma bent viena kiekvienoje atskiroje pakuotėje esančio grynojo kiekio nuoroda, tų duomenų nurodyti neprivaloma.“

- 9 Minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1.

a) Jei maisto produktai yra fasuojami, 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija nurodoma ant pakuotės arba prie jos pritvirtintos etiketės.

b) Nepaisant a punkto nuostatos ir nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl vardinių kiekių, jei fasuoti maisto produktai yra skirti:

- galutiniam vartotojui, tačiau jais prekiaujama dar ankstesniame etape (iki parduodant galutiniam vartotojui), į kurį neįeina pardavimas viešojo maitinimo įstaigoms,
- parduoti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jie bus ruošiami, perdirbami, skirstomi į dalis ar pjaustomi,

informaciją, kurios reikalauja 3 straipsnio ir 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, reikia nurodyti tik maisto produktų komerciniuose dokumentuose, jei galima garantuoti, kad šie dokumentai kartu su visa ženklinimo informacija bus pridėta [pridėti] prie maisto produktų, bus [arba buvo] išsiųsta [išsiųsti] anksčiau arba tuo pačiu metu kaip ir siunta.

c) b punkte numatytu atveju 3 straipsnio 1 dalies 1, 5 ir 7 punktuose ir atitinkamais atvejais [10 straipsnyje numatyta informacija] nurodoma ir ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktai pateikiami į rinką.

<...>

4. Ant pakartotinai naudojamų stiklo butelių, neištrinamai paženklintų ir todėl neturinčių etiketės, žiedo ar lankelio, ir jų pakuočių arba dėžučių, kurių didžiausias plotas mažesnis kaip 10 cm², reikia nurodyti tik 3 straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose minėtą informaciją.

<...>“

- 10 Tos pačios direktyvos 14 straipsnyje nustatyta:

„Jei maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami parduoti nefasuoti arba jei jie vartotojo prašymu yra pakuojami pardavimo vietoje arba sufasuoti tiesioginiam pardavimui, valstybės narės priima išsamias taisykles, susijusias su 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje minėtos informacijos nurodymo būdu.“

Jos gali nuspręsti nereikalausti nurodyti visos arba tam tikros informacijos, jei pirkėjas ir taip pakankamai jos gauna.“

- 11 Pagal Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 53 straipsnio 1 dalį Direktyva 2000/13 buvo panaikinta nuo 2014 m. gruodžio 13 d.

Direktyva 2001/110/EB

- 12 Pagal 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 2001/110/EB dėl medaus (OL L 10, 2002, p. 47; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 179, klaidų ištaisymas OL L 52, 2007, p. 16) 5 konstatuojamąją dalį:

„Bendrosios maisto produktų ženklinimo taisyklės, nustatytos direktyvoje [2000/13], turėtų būti taikomos laikantis tam tikrų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, kad medaus kokybė labai priklauso nuo jo kilmės, visa informacija šiais klausimais turi būti prieinama, kad vartotojas nebūtų suklaidintas dėl medaus kokybės. Siekiant patenkinti vartotojo norą sužinoti geografines medaus charakteristikas ir užtikrinti [visišką] skaidrumą [šioje srityje] etiketėje turėtų būti nurodyta medaus kilmės šalis, t. y. šalis, kurioje jis buvo surinktas.“

- 13 Direktyvos 2001/110 1 straipsnyje numatyta:

„Ši direktyva taikoma I priede apibūdintiems produktams. Šie produktai atitinka II priede nustatytus reikalavimus.“

- 14 Tos pačios direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„I priede apibrėžtiems produktams direktyva [2000/13] taikoma šiomis sąlygomis:

- 1) sąvoka „medus“ taikoma tik I priedo 1 dalyje nurodytam produktui ir vartojama prekybos srityje tam produktui apibūdinti;

<...>

- 4) a) etiketėje nurodoma medaus kilmės šalis arba šalys (kuriose surinktas medus).

[Tačiau] jeigu medus kilęs iš daugiau nei vienos valstybės narės arba trečiosios šalies, [ši nuoroda] pakeičiama atitinkamai vienu iš šių žymenų:

— „EB [kilmės] medaus mišinys“,

— „ne EB [kilmės] medaus mišinys“,

— „EB ir ne EB [kilmės] medaus mišinys“;

- b) taikant direktyvą [2000/13], ypač jos 13, 14, 16 ir 17 straipsnius, duomenys, kurie turi būti pateikti pagal a punktą, laikomi tos direktyvos 3 straipsnyje reglamentuojamomis nuorodomis.“

- 15 Direktyvos 2000/13 I priedas pavadintas „Pavadinimai, produktų aprašymai ir sąvokų apibrėžimai“.

Vokietijos teisė

Taisyklės dėl medaus

- 16 Tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, taikytinos redakcijos 2004 m. sausio 16 d. Taisyklių dėl medaus (*Honigverordnung*) (BGBl. 2004 I, p. 92) 3 straipsnio 4 ir 5 dalyse numatyta:

„(4) Be [1999 m. gruodžio 15 d. Taisyklėse dėl maisto produktų ženklinimo (*Lebensmittel-Kennzeichnungsverordnung*, toliau – Taisyklės dėl maisto produktų ženklinimo) (BGBl. 1999 I, p. 2464)] nurodytų duomenų, I priede išvardytų produktų ženklinimas turi apimti tokią nuorodą, žymimą pagal 5 dalį:

1. Medaus kilmės šalis arba šalys, kuriose surinktas medus; jei medus yra kilęs iš daugiau kaip vienos šalies, ši nuoroda pakeičiama atitinkamai vienu iš šių medaus surinkimo vietą patvirtinančių žymenų:
 - a) „EB kilmės medaus mišinys“,
 - b) „ne EB kilmės medaus mišinys“,
 - c) „EB ir ne EB kilmės medaus mišinys“.

<...>

(5) <...> Be to, kalbant apie ženklinimo taisykles pagal 4 dalį, reikia pažymėti, kad Taisyklių dėl maisto produktų ženklinimo 3 straipsnio 3 dalies pirmo, antro sakinių ir trečio sakinio pirmos dalies, taip pat 4 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.“

- 17 Pagal Taisyklių dėl medaus 4 straipsnio 3 dalį draudžiama prekiauti bet koku produktu, ant kurio nėra nurodyta pagal šio reglamento 3 straipsnio 4 dalį privaloma informacija.

Taisyklės dėl maisto produktų ženklinimo

- 18 Taisyklių dėl maisto produktų ženklinimo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šios taisyklės reglamentuoja maisto produktų, sufasuotų į pakuotes, kaip tai suprantama pagal [2013 m. liepos 25 d. Įstatymo dėl prekybos matavimo prietaisais, jų pateikimo rinkai, naudojimo, išpardavimo ir fasuotų produktų pakuočių (*Gesetz über das Inverkehrbringen und die Bereitstellung von Messgeräten auf dem Markt, ihre Verwendung und Eichung sowie über Fertigpackungen*) (BGBl. 2013 I, p. 2722))] 42 straipsnio 1 dalį, ženklinimą, kai šios pakuotės skirtos pateikti vartotojui [Vokietijos maisto produktų ir pašarų kodekso (*Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch*) 3 straipsnio 4 dalis]. Vartotojui prilyginami restoranai, viešojo maitinimo įstaigos ir įmonės, tiekiančios jose suvartoti skirtus maisto produktus.“

- 19 Šių taisyklių 3 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„(3) 1 dalyje numatyta informacija vokiečių kalba pateikiama ant fasuotų produktų pakuotės arba prie jos priklijuotos etiketės; ji turi būti gerai matomoje vietoje ir lengvai suprantama, aiškiai įskaitoma ir neturi nusitrinti. 1 dalyje numatyti duomenys taip pat gali būti pateikti kita lengvai suprantama kalba, jeigu tai neapriboja vartotojo galimybės susipažinti su jam pateikiama informacija. Jie negali būti paslėpti arba už dengti kitais įrašais arba piešiniais; Įstatymo dėl prekybos matavimo prietaisais, jų pateikimo rinkai, naudojimo, išpardavimo ir fasuotų produktų pakuočių 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose nurodyti duomenys ir Įstatymo dėl prekybos matavimo prietaisais, jų pateikimo rinkai, naudojimo, išpardavimo ir fasuotų produktų pakuočių 43 straipsnio 1 dalyje nurodyti kiekybiniai duomenys pateikti tame pačiame regėjimo lauke.“

(4) Nukrypstant nuo 3 dalies:

1. 1 dalyje nurodyta informacija, susijusi su:

- a) vienos porcijos patiekalais, skirtais patiekti viešojo maitinimo įstaigoms suvartoti vietoje;
- b) fasuotų produktų pakuotėmis, skirtomis parduoti Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusioje valstybėje narėje įsisteigusio prekybininko pavarde ar verslo pavadinimu, tiekiant į šią valstybę;
- c) fasuotais maisto produktais, skirtais tiekti vartotojui, kaip tai suprantama pagal 1 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, kur jie bus ruošiami, perdirbami, skirstomi į dalis ar pjaustomi <...>

<...>

gali būti pateikta tų maisto produktų komerciniuose dokumentuose, jei užtikrinama, kad šie dokumentai kartu su visa ženklinimo informacija arba bus pridėti prie maisto produktų, su kuriais jie susiję, arba buvo išsiųsti anksčiau ar tuo pačiu metu kaip ir siunta. 1 punkto b ir c papunkčiuose numatyta atveju 1 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodyta informacija nurodoma ir ant išorinės maisto produktų pakuotės. 2 dalies 3 punkte nurodytu atveju 1 dalies 1 ir 4 punktuose nurodyta informacija neturi būti pateikiama tame pačiame langelyje.“

Įstatymas dėl prekybos matavimo prietaisais, jų pateikimo rinkai, naudojimo, išspaudavimo ir fasuotų produktų pakuočių

- 20 Pagal Įstatymo dėl prekybos matavimo prietaisais, jų pateikimo rinkai, naudojimo, išspaudavimo ir fasuotų produktų pakuočių 42 straipsnio 1 dalį „Fasuotų produktų pakuotės“ suprantamos kaip bet kokios pakuotės, į kurias prekės pakuojamos nedalyvaujant pirkėjui, taip pat jam nedalyvaujant uždaromos, o supakuotų prekių kiekio negalima pakeisti neatidarius pakuotės arba iš esmės jos nepakeitus.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 21 Sąjungoje veikianti medaus gamybos ir išpilstymo įmonė *Breitsamer und Ulrich*, be kita ko, prekiauja maisto produktais „Breitsamer Imkergold“ (toliau – nagrinėjamas medus). Šis medus, supakuotas į 120 atskirų 20 gramų porcijų, yra tokios pačios rūšies kaip ir tas, kuris pateikiamas hermetiniais aliuminio dangteliais uždaruose indeliuose (toliau – „atskiros nagrinėjamo medaus porcijos“). Šios 120 porcijų sudedamos į vieną kartoninę dėžę ir taip parduodamos viešojo maitinimo įmonėms.
- 22 Ant šios kartoninės dėžės pateikiama privaloma nurodyti informacija apie šį maisto produktą, numatyta direktyvose 2000/13 ir 2001/110 – pirmiausia medaus kilmės šalis. Ant atskirų nagrinėjamo medaus porcijų nėra tokios informacijos apie medaus kilmės šalį.
- 23 2012 m. spalio 30 d. Miuncheno miestas skyrė *Breitsamer und Ulrich* vadovui baudą už teisėtų ženklinimo reikalavimų, numatytų Taisyklėse dėl medaus, pažeidimą, motyvuodamas tuo, kad pirmą 2011 m. pusmetį ši įmonė prekiaavo pavienėmis medaus porcijomis, ant kurių nebuvo informacijos apie jo kilmės šalį.
- 24 2012 m. lapkričio 5 d. *Breitsamer und Ulrich Verwaltungsgericht München* (Miuncheno administracinis teismas, Vokietija) pareiškė ieškinį dėl pripažinimo, kuriame prašė pripažinti, kad ant kiekvienos atskiros nagrinėjamos medaus porcijos nenurodžiusi šio medaus kilmės šalies ji nepažeidė Taisyklių dėl medaus. 2013 m. rugsėjo 25 d. sprendimu šis teismas atmetė minėtą ieškinį.
- 25 *Breitsamer und Ulrich* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavarijos žemės vyriausiasis administracinis teismas, Vokietija), kuriame teigė, kad pavienės nagrinėjamo medaus porcijos nėra „fasuoti maisto produktai“, kaip tai suprantama pagal tuo metu, kai

klostėsi pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, taikytinos redakcijos Taisyklės dėl maisto produktų ženklavimo. Iš tiesų šios porcijos nėra prekiniai vienetai, nes tiekiamos kartoninėse dėžėse viešojo maitinimo įmonėms, kurios neprekiauja pavienėmis porcijomis.

- 26 *Breitsamer und Ulrich* taip pat remiasi 2013 m. sausio 31 d. dokumentu „Klausimai ir atsakymai dėl Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams taikymo“, kurį parengė Europos Komisijos Sveikatos ir vartotojų reikalų generalinio direktorato suburta darbo grupė, sudaryta iš valstybių narių ekspertų (toliau – ekspertų darbo grupės dokumentas). Šio dokumento, paskelbto Komisijos interneto svetainėje, 2.1.3 punkte nustatyta, kad „atsižvelgiant į tai, kad viešojo maitinimo įstaigose galutiniams vartotojams maistas tiekiamas įvairiais pavidalais, reikia atkreipti dėmesį, kad vienos porcijos indeliai (pavyzdžiui, uogienės, medaus, garstyčių), kurie patiekiami viešojo maitinimo įstaigos klientams kaip valgio dalis, neturėtų būti laikomi parduoti skirtais vienetais. Todėl tokiais atvejais informaciją apie maistą pakaktų pateikti ant bendros pakuotės“.
- 27 Galiausiai *Breitsamer und Ulrich* pažymi, kad pavienių medaus porcijų, kurias pagamino kitos įmonės arba kurios buvo išsiųstos ne iš Vokietijos Federacinės Respublikos, o iš kitos valstybės narės, ženklavimas nėra ginčijamas, nors ant jų nebuvo nurodyta šio medaus kilmės šalis.
- 28 Pagrindinės bylos šalis *Landesanstalt für Ernährung Bayern* (Bavarijos žemės prokuratūra) teigia, kad Sąjungos teisės tikslas yra pateikti vartotojui kuo išsamesnę informaciją apie jam siūlomus maisto produktus ir kad pavienės nagrinėjamo medaus porcijos neprarastų savo „fasuotų“ prekių statuso vien dėl to, kad supakuotos uždarytoje kartoninėje dėžėje.
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, nagrinėjamam medui taikomas Taisyklių dėl medaus, kuriuo į Vokietijos teisę buvo perkelta Direktyva 2001/110, I priedas.
- 30 Šiomis aplinkybėmis *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavarijos žemės vyriausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

- „1. Ar į kitą pakuotę, ant kurios yra visi ženklavimo elementai, įskaitant kilmės šalies nuorodą, supakuotos atskiros medaus porcijos, kurios galutiniams vartotojams atskirai neparduodamos kaip vienos porcijos pakuotės ir nėra skirtos atskirai tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, yra Direktyvos (EB) 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punkte ir Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies e punkte numatyti „fasuoti maisto produktai“, kuriems taikomas ženklavimo, įskaitant minėtą nuorodą, reikalavimas; arba, jei tokios vienos porcijos pakuotės nėra prekinis vienetas, ar tikrai jos neturi būti laikomos fasuotais maisto produktais, kuriems taikomas ženklavimo reikalavimas?
2. Ar į šį klausimą reikia atsakyti kitaip, jei viešojo maitinimo įstaigose šios vienos porcijos pakuotės siūlomos ne tik kartu su patiekalais, už kuriuos mokama fiksuota kaina, bet ir parduodamos atskirai?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 31 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad „fasotu maisto produktu“ laikomos visos pavienės porcijos, pateikiamos hermetiniais aliuminio dangteliais uždaruose indeliuose ir supakuotos į viešojo maitinimo įstaigoms tiekiamas kartonines dėžes, jei tos įstaigos parduoda jas atskirai arba siūlo galutiniam vartotojui kartu su paruoštais ir už nustatytą fiksuotą kainą parduodamais valgiais.

- 32 Pirmiausia reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo pateiktų klausimų formuluotę atskiros nagrinėjamo medaus porcijos galutiniam vartotojui viešojo maitinimo įstaigose gali būti parduodamos atskirai, tačiau *Breitsamer und Ulrich* tai ginčija.
- 33 Šiuo klausimu pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtini, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr. 2006 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Cipolla ir kt.*, C-94/04 ir C-202/04, EU:C:2006:758, 25 punktą ir 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *KA Finanz*, C-483/14, EU:C:2016:205, 41 punktą).
- 34 Minėtos reikšmingumo prezumpcijos negali paneigti vien tai, kad viena iš pagrindinės bylos šalių ginčija tam tikrus faktus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti ir nuo kurių priklauso to ginčo dalyko apibrėžimas (žr. 2006 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Cipolla ir kt.*, C-94/04 ir C-202/04, EU:C:2006:758, 26 punktą ir 2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Polkomtel*, C-397/14, EU:C:2016:256, 38 punktą).
- 35 Nagrinėjamu atveju klausimas, ar nagrinėjamos pavienės medaus porcijos taip pat parduodami atskirai, yra susijęs su pagrindinės bylos faktinėmis aplinkybėmis, kurių tikrinimas nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją.
- 36 Šiomis sąlygomis reikia atsakyti į *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavarijos žemės vyriausiasis administracinis teismas) pateiktus prejudicinius klausimus. Tačiau, kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 1169/2011, Teisingumo Teismas neturi duomenų apie faktines ir teises aplinkybes, reikalingų siekiant naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus, atsižvelgiant į šį reglamentą.
- 37 Pagal Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punktą „fasuotas maisto produktas“ – tai galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, susidedantis iš maisto produkto ir pakuotės, į kurią jis buvo įdėtas prieš pateikiant parduoti ir kuri apgaubia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus.
- 38 Pagal šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies a punktą, jei maisto produktai yra fasuojami, minėtos direktyvos 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija nurodoma ant pakuotės arba prie jos pritvirtintos etiketės.
- 39 Šiuo klausimu tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatyta, kad informacija apie kilmės arba išsiuntimo vietą yra privaloma, jei tokios informacijos nepateikus vartotojas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės ar išsiuntimo vietos.
- 40 Pagal Direktyvos 2000/13 4 ir 5 konstatuojamąsias dalis ja siekiama nustatyti bendro pobūdžio Bendrijos taisyklės, horizontaliai taikytinas visiems į rinką pateiktiems produktams, o specifinio pobūdžio taisyklės, vertikalios taikomos tik tam tikriems maisto produktams, įtraukti į šiems produktams skirtas nuostatas.
- 41 Pažymėtina, kad Direktyvoje 2001/110 nustatytos tokios specifinio pobūdžio taisyklės, kiek tai susiję su medumi. Iš tiesų pagal šios direktyvos 1 straipsnį ji taikoma jos I priede apibrėžtiems produktams. Šiuo atveju neginčytina, kad nagrinėjamas medus yra toks produktas.

- 42 Direktyvos 2001/110 2 straipsnio pirmame sakinyje nustatyta, kad Direktyva 2000/13 taikoma pirmosios direktyvos I priede apibrėžtiems produktams, laikantis tam tikrų sąlygų. Direktyvos 2001/110 2 straipsnio 4 punkto a papunktyje iš esmės numatyta, kad taikant Direktyvą 2000/13, ypač jos 13 ir 14 straipsnius, nuoroda į medaus kilmę laikoma šios direktyvos 3 straipsnyje reglamentuojama nuoroda.
- 43 Šios nuostatos išaiškintos Direktyvos 2001/110/EB 5 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nurodyta, kad „[b]endrosios maisto produktų ženklinimo taisyklės, nustatytos direktyvoje [2000/13], turėtų būti taikomos laikantis tam tikrų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, kad medaus kokybė labai priklauso nuo jo kilmės, visa informacija šiais klausimais turi būti prieinama, kad vartotojas nebūtų suklaidintas dėl medaus kokybės. Siekiant patenkinti vartotojo norą sužinoti geografines medaus charakteristikas ir užtikrinti skaidrumą [šioje srityje] etiketėje turėtų būti nurodyta medaus kilmės šalis, t. y. šalis, kurioje jis buvo surinktas“.
- 44 Taigi, iš šių dviejų direktyvų matyti, kad, kalbant apie produktą, kuriam taikoma Direktyva 2001/110, informacija apie medaus kilmės šalį nurodoma ant fasuotų prekių pakuotės arba prie jos pritvirtintos etiketės, nes nepateikus šios informacijos vartotojas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios šio medaus [kilmės ar išsiuntimo vietos], kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/13 3 straipsnio 1 dalies 8 punktą.
- 45 Be to, šios tos direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad ji taip pat taikoma maisto produktams, tiekiamiems į restoranus, ligonines, valgyklas ir kitas panašias viešojo maitinimo įstaigas (toliau – viešojo maitinimo įstaigos). Šiuo atveju, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pavienės nagrinėjamo medaus porcijos, supakuotos kartoninėje dėžėje, buvo patiektos tokioms viešojo maitinimo įstaigoms.
- 46 Vis dėlto reikia patikrinti, ar atitinkamai Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 1 dalies b punkte ir 14 straipsnyje numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos netaikomos tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje.
- 47 Šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies b punkto pirmoje ir antroje įtraukose nustatyta, kad, pirma, jei fasuoti maisto produktai yra skirti galutiniam vartotojui, tačiau jais prekiaujama dar ankstesniame etape (iki parduodant galutiniam vartotojui), į kurią neįeina pardavimas viešojo maitinimo įstaigoms, ir, antra, jei fasuoti maisto produktai skirti tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jie bus ruošiami, perdirbami, skirstomi į dalis ar pjaustomi, tos pačios direktyvos 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją galima nurodyti tik maisto produktų komerciniuose dokumentuose, jei galima garantuoti, kad šie dokumentai kartu su visa ženklinimo informacija bus pridėti prie maisto produktų, su kuriais jie susiję, arba buvo išsiųsti anksčiau arba tuo pačiu metu kaip ir siunta.
- 48 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šios nuostatos netaikomos tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje. Iš tiesų, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, *Breitsamer und Ulrich* nagrinėjamas pavienės medaus porcijas uždaro hermetiniais aliuminio dangteliais, paskui viešojo maitinimo įmonė, kuriai jos patiekiamos, jas parduoda galutiniam vartotojui.
- 49 Taigi, viena vertus, nors šiomis galutiniam vartotojui skirtomis porcijomis prekiaujama ankstesnėje stadijoje, nei jam parduodama, minėtos porcijos parduodamos viešojo maitinimo įmonėms, o tai prieštarauja tam, kas numatyta Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 1 dalies b punkto pirmoje įtraukoje. Kita vertus, nagrinėjamas medus nėra šių viešojo maitinimo įmonių ruošiamas, perdirbamas, skirstomas į dalis ar pjaustomas, kaip tai numatyta šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies b punkto pirmoje įtraukoje.

- 50 Antra, pagal Direktyvos 2000/13 14 straipsnį, jei maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami parduoti nefasuoti arba jeigu jie vartotojo prašymu supakuojami pardavimo vietoje arba fasuojami tiesioginiai parduoti, valstybės narės priima išsamias taisykles, susijusias su 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje minėtos informacijos nurodymo būdu, ir gali nuspręsti nereikalauti nurodyti visos arba tam tikros informacijos, jei pirkėjas ir taip pakankamai jos gauna.
- 51 Šiuo atveju neginčytina, kad pavienės nagrinėjamo medaus porcijos nebuvo pirkėjo prašymu pakuojamos pardavimo vietoje arba fasuojamos tiesioginiai parduoti, todėl šiame 14 straipsnyje numatyti atvejai netaikytini.
- 52 Dėl šios priežasties, atsižvelgiant į Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą atvejį, pareiga ženklinti pavienės medaus porcijas, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, ir ant jų nurodyti šio medaus kilmės šalį ar šalis pagal Direktyvos 2001/110 2 straipsnio 4 punkto a papunktį priklauso nuo to, ar šios porcijos laikytinos „fasuotais maisto produktais“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punktą.
- 53 Šiuo klausimu iš Direktyvos 2000/13 8 straipsnio 2 dalies c punkto matyti, kad fasuotas vienetas gali susidėti iš dviejų arba daugiau atskirų fasuotų vienetų. Todėl vien dėl fakto, kad kartoninės dėžės, į kurias pakuojamos pavienės nagrinėjamo medaus porcijos, pačios gali būti laikomos fasuotais vienetais, šios pavienės porcijos negali būti laikomos „fasuotais maisto produktais“, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punktą.
- 54 Šiuo atveju tokios pavienės medaus porcijos, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, atitinka kelias Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punkte nustatytas sąlygas, kad būtų pripažintos šioje nuostatoje numatytais „fasuoti maisto produktais“.
- 55 Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 48 punkte nurodytų faktinių aplinkybių, pirma, viešajai maitinimo įmonei atidarius jai patiektą kartoninę dėžę joje rastos pavienės nagrinėjamo medaus porcijos yra skirtos pateikti galutiniam vartotojui; antra, šios porcijos prieš pateikiant parduoti buvo atitinkamai supakuotos ir pakuotė apgaubia jas taip, kad porcijų turinio nebūtų galima pakeisti neatidarius pakuotės.
- 56 Vis dėlto pažymėtina, kad tarp skirtingų Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punkto kalbinių variantų yra skirtumų.
- 57 Direktyvos variante anglų k. („any single item“) ir lenkų k. („každ(a) pojedyncz(a) sztuk(a)“) pirmiausia vartojami terminai, nurodantys atskirą vienetą, tačiau jo neapibūdinantys. Kita vertus, toje pačioje nuostatoje kitomis kalbomis, kaip antai ispanų k. („la unidad de venta“), vokiečių k. („die Verkaufseinheit“) arba prancūzų k. („l'unité de vente“), irgi kalbama apie atskirą vienetą, tačiau greta vartojamas ir „pardavimo“ terminas.
- 58 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką vienoje iš Sąjungos teisės nuostatų kalbinių versijoje vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatų aiškinimo pagrindas ar įgyti prioriteto prieš kitas kalbines versijas. Iš tiesų Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Europos Sąjungos kalbomis parengtus variantus. Esant neatitikimų tarp įvairių kalbinių variantų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (žr. 1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Cricket St Thomas*, C-372/88, EU:C:1990:140, 18 ir 19 punktus; 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, 48 punktą ir 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Kødbranchens Fællesråd*, C-112/15, EU:C:2016:185, 36 punktą).

- 59 Dėl Direktyvos 2000/13 bendros struktūros pažymėtina, kad nors šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalies b punkto kalbiniai variantai skiriasi, šioje nuostatoje visais atvejais kalbama apie pateikimą „parduoti“, nesvarbu, ar ji išdėstyta ispanų k. („puesto a la venta“), vokiečių k. („vor dem Feilbieten“), anglų k. („being offered for sale“), prancūzų k. („présentation à la vente“) ar lenkų k. („oferowanie na sprzedaż“).
- 60 Minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su fasuotais maisto produktais, taip pat kalbama apie maisto produktų „pardavimą“. Ta pačia prasme Direktyvos 2000/13 14 straipsnis taikomas tuo atveju, kai maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami „parduoti“ nefasuoti.
- 61 Be to, kitose šios direktyvos nuostatose kalbama apie „pirkėją“. Be minėto 14 straipsnio, minėtos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje kalbama apie ženklimą ir ženklinimo būdus, kurie neturi iš esmės klaidinti „pirkėjo“, be kita ko, dėl maisto produkto charakteristikų, įskaitant jo kilmės ar išsiuntimo vietą.
- 62 Taigi, iš Direktyvos 2000/13 bendros struktūros matyti, kad, be šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies b punkte numatytų kitų sąlygų, ženklinimo pareiga pagal minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalį yra susijusi su maisto produktais, skirtais pateikti parduoti galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms.
- 63 Tokia situacija gali susiklostyti tuomet, kai pavienės medaus porcijos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, atskirai parduodamos galutiniam vartotojui viešojo maitinimo įstaigoje, pavyzdžiui, restorane arba valgykloje.
- 64 Tokia situacija taip pat susiklosto, kai šios porcijos siūlomos kartu su paruoštu valgiu, kuris parduodamas už nustatytą fiksuotą kainą, pavyzdžiui, kaip sudėtinė viešojo maitinimo įstaigos klientams pateikiamo valgio dalis arba kaip viešbutyje pateikiamo „švediško stalo“ dalis.
- 65 Iš tiesų, kaip savo išvados 54 punkte pažymėjo generalinė advokatė, ši nustatyta fiksuota kaina padengia visas prekes ir paslaugas, reikalingas šiam valgiui pateikti, taigi apima skirtingas minėto valgio sudėtines dalis, prireikus įskaitant pavienes medaus porcijas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 66 Tokį Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punkto aiškinimą patvirtina šios direktyvos tikslas.
- 67 Iš tiesų iš šios direktyvos šeštos konstatuojamosios dalies ir 2 straipsnio matyti, kad ji priimta siekiant informuoti ir apsaugoti galutinį maisto produktų vartotoją, ypač kiek tai susiję su šių produktų pobūdžiu, tapatybe, savybėmis, sudėtimi, kiekiu, tinkamumu vartoti trukme, kilmės ar išsiuntimo vieta ir pagaminimo būdu arba šių prekių įsigijimu (2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Lidl Italia*, C-315/05, EU:C:2006:736, 47 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).
- 68 Kaip nurodyta Direktyvos 2000/13 6 ir 8 konstatuojamosiose dalyse, detalus ženklinimas, nurodant tikslų produkto pobūdį ir charakteristikas, turi vartotojui leisti pasirinkti prekę, žinant visą informaciją.
- 69 Todėl pagal šią direktyvą reikalaujama, kad vartotojas turėtų tikslios, neutralios, objektyvios ir neklaidinančios informacijos (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 4 d. Sprendimo *Teekanne*, C-195/14, EU:C:2015:361, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 70 Kaip pažymėta šio sprendimo 43 punkte, iš Direktyvos 2001/110 5 konstatuojamosios dalies matyti, kad siekiant patenkinti vartotojo norą sužinoti geografines medaus charakteristikas ir užtikrinti šioje srityje visišką skaidrumą etiketėje turėtų būti nurodyta medaus kilmės šalis, t. y. šalis, kurioje jis buvo surinktas.

- 71 Taigi tokia ant pavienių medaus porcijų, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, pateikta informacija, kiek tai susiję su sprendimu pirkti šį medų atskirai arba vartoti jį ar nevartoti, kai jis siūlomas kaip sudėtinė paruošto valgio dalis arba patiekiamas kartu už nustatytą fiksuotą kainą, padeda galutiniam vartotojui pasirinkti prekę žinant visą būtiną informaciją.
- 72 Reikia pridurti, kad pagal Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 4 dalį ant pakuočių ar taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas mažesnis nei 10 cm², įpakavimo ar etiketėse privaloma nurodyti tik šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose išvardytus duomenis. Todėl šiuo atveju nereikalaujama nurodyti kilmės šalies, kuri paminėta to 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte, nuorodos.
- 73 Visi posėdyje dalyvaujantys suinteresuoti asmenys pritarė, kad nagrinėjamų pavienių medaus porcijų didžiausias plotas buvo daugiau kaip 10 cm².
- 74 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar šis plotas iš tiesų viršijo 10 cm². Jeigu taip nebūtų, pagal Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 4 dalį ant pavienių medaus porcijų, kaip nagrinėjamos šioje byloje, nereikėtų nurodyti šio medaus kilmės šalies.
- 75 Jeigu taip būtų, iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad „fasuoti maisto produktai“, kuriems dėl to taikomas reikalavimas nurodyti medaus kilmės šalį, yra kiekviena pavienė porcija, kuri pateikiama hermetiniais aliuminio dangteliais uždaruose indeliuose, kuriuos maisto verslo operatorius supakuoja kartoninėje dėžėje ir parduoda viešojo maitinimo įstaigoms, o šios parduoda juos atskirai arba siūlo galutiniam vartotojui kartu su paruoštais ir už nustatytą fiksuotą kainą parduodamais valgiais.
- 76 Nė vienas iš argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad nėra pareigos ženklinti pavienių medaus porcijų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, negali paneigti šio aiškinimo.
- 77 Viena vertus, nurodant pirmąją pagrindą teigiama, kad iš šio sprendimo 26 punkte cituoto ekspertų grupės parengto dokumento matyti, kad atskiri medaus indeliai, kurie galutiniam vartotojui viešojo maitinimo įstaigoje buvo pateikti kaip sudėtinė valgio dalis, nelaikomi prekiniais vienetais, todėl informacija apie šio medaus kilmę neturi būti pateikiama ant kartoninės dėžės.
- 78 Vis dėlto pakanka pažymėti, kad ekspertų grupės parengtas dokumentas nėra privalomas. Beje, paties šio dokumento 1 punkte nurodyta, kad jis neturi jokios oficialios teisinės galios ir ginčo atveju Sąjungos teisės aktus galiausiai aiškina Teisingumo Teismas.
- 79 Kita vertus, nurodant antrąją argumentą teigiama, kad maisto verslo operatorius ant kiekvienos atskiros medaus porcijos galėtų nurodyti „negali būti parduodama atskirai“, ir tuomet, nesant atskiros pardavimo, pagal Direktyvą 2000/13 nebūtų reikalaujama ant kiekvienos iš šių porcijų nurodyti medaus kilmės šalies.
- 80 Vis dėlto, kaip nustatyta šio sprendimo 63 ir 64 punktuose, pareiga ženklinti pavienės medaus porcijas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal Direktyvos 2000/13 13 straipsnio 1 dalies a punktą pirmiausia taikoma tada, kai šios porcijos skirtos pateikti parduoti galutiniam vartotojui viešojo maitinimo įstaigoje, t. y. kai minėtos porcijos parduodamos atskirai arba siūlomos kartu su paruoštu ir už nustatytą fiksuotą kainą parduodamu valgiu.
- 81 Šiomis aplinkybėmis nereikia daryti skirtumo atsižvelgiant į tai, ar atskiros medaus porcijos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, parduodamos atskirai, ar ne.
- 82 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2000/13 1 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad „fasuotu maisto produktu“ laikoma kiekviena pavienė medaus porcija, kuri pateikiama hermetiniais aliuminio

dangteliais uždaruose indeliuose, kuriuos maisto verslo operatorius supakuoja į viešojo maitinimo įstaigoms tiekiamas kartonines dėžes, jei šios įstaigos parduoda tas porcijas atskirai arba siūlo galutiniam vartotojui kartu su paruoštais ir už nustatytą fiksuotą kainą parduodamais valgiais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁸³ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo 1 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad „fasuotu maisto produktu“ laikoma kiekviena pavienė medaus porcija, kuri pateikiama hermetiniais aliuminio dangteliais uždaruose indeliuose, kuriuos maisto verslo operatorius supakuoja į viešojo maitinimo įstaigoms tiekiamas kartonines dėžes, jei šios įstaigos parduoda tas porcijas atskirai arba siūlo galutiniam vartotojui kartu su paruoštais ir už nustatytą fiksuotą kainą parduodamais valgiais.

Parašai.